

Exteriörbedömning av stövare del 3 av 3

Efter bedömningen av hundens överlinje kommer bröstet. I standarden står följande. ”Bröstkorgen skall vara väl utvecklad, nå ner till armbågen, vara lång och med svagt välvda revben.” Bröstkorgens utformning har betydelse eftersom det i den skall finnas tillräckligt med plats för lung- och hjärtfunktionen. Förbröstat bör vara väl utvecklad. Ett dåligt utvecklat förbröst ger ofta att hunden blir rak i sitt framställ. Mer om detta längre fram.

Förutom den normala bröstformen förekommer både den smala, päronformade -, och den runda, tunnformade- typen. Det är formen på bröstet som avgör framställens utformning och upphängning. Skulderblad och överarm hålls på plats av kraftiga muskler som är fästa vid bröstet.

Skulderbladet och överarmen bör ha ungefär samma längd. Kort skulderblad eller överarm ger ofta att hunden får en ”framåtstupande” ställning och blir därmed överbyggd bak. Dåligt utvecklade och slapp muskulatur ger lösa bogar.

En smal, päronformad, bröstet gör ofta att hunden kniper in armbågarna och vrider ut tassarna. Rörelsemönstret blir ”paddlande” d v s att hunden slänger tassarna utåt. Den runda, tunnformade, bröstet ger att hunden får en vid front ofta med inåtvridna tassor. Rörelsemönstret blir ”nystande” d v s att tassarna vrids inåt och det blir en ”snurrande” rörelse under hunden. I bägge dessa fall sluter inte skulderbladet tätt intill bröstet.

Bröstets utformning och upphängningen av framstället har, enligt min mening, stor betydelse för hundens funktion och jaktförmåga.

Bröstets bakre revben skall vara väl välvda och succesivt avta bakåt. Är de bakre revbenen dåligt utvecklade, för korta, får hunden en uppdragen buklinje

Skulderbladet skall vara långt väl tillbakalagd, sluta väl intill bröstet och vara väl vinklad mot överarmen, c:a 110 grader. Ett rakt framställ innebär bl a följande; hunden får en ”hakknegång”, d v s att frambenen förs i pendlande och luftiga rörelser framåt. Därutöver blir rörelserna stötande med stor påkänning på muskulaturen runt framstället. Hunden blir ofta ”boghalt.”

Längre ner på frambenet har vi handlov och mellanhand. Det är viktigt att dessa delar har en lagom vinkling som ger god fjädring. En rak mellanhand ger stötande nedslag vid språng och en övervinklad gör att ”hunden trampar igenom” d v s att hunden går långt bak på sina tassor. Vilket i sin tur ger en högre förslitning på tassarna.

Frambenen skall vara lagomt grova och sett framifrån pararella. Avståndet mellan tassarna skall vara lika som bröstets bredd vid armbågarna.

Tassarna har en viktig funktion. De skall vara höga, fasta och väl samlade. Detta gör att tassarna tål större påfrestningar samtidigt som de fungerar som en stötdämpare vid språnghnedslag. Platta, lösa och spretiga tassor får motsatt effekt. Större förslitningsskador och stötigare nedslag vid språng. Vad som skrivits här om framtassarna gäller också för hundens baktassar.

Lite förenklat kan sägas att framstället bär upp hunden och skall ta upp stötarna när hunden landar vid språng. Bakstället driver hunden framåt.

Påfrestningarna på hela framstället från skulderblad och ner till tassarna blir större med mer förslitningsskador om hunden är för tung. Förutom detta så påverkas också hundens utställningsresultat negativt när den är för tung. Hunden saknar spänstigheten och blir ofta ”lunsig” i sina rörelser. Eftersom bröstets utformning och framstället har stor betydelse ur jaktsynpunkt, och nedärvs, skall hundar med felaktigt bröstform och/eller framställ inte premieras högt vid utställning.

Vi har inom Sv Stk, och även inom många andra specialklubbar, de senaste åren diskuterat HD-problematiken. Jag kommer att kort beröra HD i nästa artikel.

Erfarna uppfödare och stövarjägare har uppfattningen att ”det är sällan man ser en hund halt bak däremot förekommer hälta rätt ofta fram”.

En erfarenhet som vi bör ta till oss och som bekräftar vikten av att framstället har en bra uppbyggnad. När det gäller våra stövarraser kan sägas att schillerrasen är den ras som har haft det största problemet med det raka framstället. Finsk stövare är den ras om har haft det största problemet med lösa bogar, vid front. Problemen har uppmärksammats både på exteriör- och avelskonferenser och vidtagna åtgärder har resulterat i att problemet för dessa raser har minskat och är inte större än hos andra stövarraser.

Jag har vid några tillfällen nämnt 0-pris. Ett förtydligande kan vara på plats.

Vi har idag tre olika typer av 0-pris.

- 0-pris p g a exteriöra fel, ex v mankhöjder som ligger utanför angivna mått, kroksvans , bettfel, kryptorchid o s v.
- 0-pris p g a skygghet – hunden viker undan - går ej att mäta eller att kolla tandstatusen på. Hunden har ett oönskat beteende.
- 0-pris p g a att hunden är aggressiv. Den gör utfall mot människor eller andra hundar. Hunden har ett oacceptabelt beteende. Detta skall anges på särskilt blankett och som skall skickas till SKK. Det åligger arrangören att tillse att blanketten finns tillgänglig vid arrangemanget. Hund med tre sådana anmärkningar är utestängd för vidare tävlingar.